

Artikel om jagtkampagne på Langeland.

Hvad er en jagtkampagne?

Jagtkampagnen er et af de arrangementer i jagtridningskalenderen, som jagtrytterne ser mest frem til. Og det siger ikke så lidt, for det er en kalender, som er spækket med arrangementer, hvortil der som regel knytter sig en række traditioner og dem værner jagtrytterne om. Jagtkampagnen varer en uge, hvor jagtrytterne og deres heste tager til et af Jagtledelsen udvalgt sted og rider tre jagter i løbet af ugen. Til hver jagt hører en jagtfrokost og såvel på dagene imellem jagterne som om aftenerne er der lagt et festligt program. Hertil kommer en lang række traditioner, for eksempel uddeling af årets jagtkampagnetrofæ, årets debutantshow, en staldbar der altid er fyldt godt op så det at være på jagtkampagne er en intensiv oplevelse. For mig var det første gang jeg var med på jagtkampagnen med hest og jeg var derfor en af årets "debutanter".

Storslåede omgivelser

Rytterne ser altid frem mod kampagnen med store forventninger og dette års udgave skuffede ikke. Den fandt sted på Langeland med indkvartering på den storslåede Broløkke Herregård. Deltagerne blev forkælet med sublim mad og service i topklasse. Her er den perfekte kombination af jagt, kultur og luksus – for ikke at tale om muligheden for at tage en dukkert i de omgivende vande i det fantastiske vejr. Jagtkampagnen var tilrettelagt i samarbejde mellem SPRs Jagtledelse og Mette Ahlefeldt-Laurvig, som havde sørget for, at jagtrytterne blev forkælet med tre flotte og alsidige jagter, som bød på både skov, mark og strand i et helt fantastisk terræn.

En kæk udmelding

Det lå i virkeligheden slet ikke i kortene, at jeg skulle være debutant på årets jagtkampagne. Men når jeg alligevel endte med at tilbringe en uge på Langeland i selskab med jagtfeltet og min hest, så var det resultatet af, at jeg i et udslag af kådhed efter en god middag på sidste års jagtkampagne (hvor jeg var med som ledsager til min hustru) fik erklæret foran hele jagtfeltet og jagtledelsen, at jeg ville være debutant på det følgende års jagtkampagne. På dette tidspunkt kunne antallet af gange, hvor jeg havde siddet på ryggen af en hest, tælles på én hånd, hvilket var kendt af selskabet. Derfor blev meldingen forståeligt nok modtaget med en vis skepsis høfligt indpakket i overbærende smil.

For de erfarne jagtryttere var det tydeligt, at jeg ikke helt vidste, hvad jeg var ved at kaste mig ud i. Det gjorde jeg, heller ikke. Men vi jeg vidste, at det fællesskab, som man oplever på jagtkampagnen – "jagtkampagneånden" – ganske enkelt er noget, man bare vil være en del af og opleve på egen krop. Mere herom senere.

Men ord forpligter som bekendt og den situation, som jeg havde sat mig selv i fordrede, at jeg efter jagtkampagnen måtte hjem og i gang med at skaffe hest og en underviser, nedtællingen til næste års jagtkampagne var allerede i gang.

Jagtryttere er kendt for at holde på formerne og på at gå op i, at etikette og protokol følges slavisk. Dette kan af udenforstående blive opfattet som at jagtrytterne er arrogante og at jagtfeltet er en sluttet kreds, hvor det kan være svært for nybegyndere, at komme ind i fællesskabet. Intet kunne være mere forkert.

Som månederne efter sidste års jagtkampagne gik, følte drømmen om rent faktisk at gøre den kække udmelding til virkelighed mere og mere realistisk. Dette skyldtes naturligvis, at der blev investeret en del timer i at lære at ride, men i mindst lige så høj grad, at jeg fra første dag blev budt velkommen af de erfarne jagtryttere og at de alle som en gjorde hvad de kunne for at hjælpe mig på vej. Allerede få uger efter sidste års jagtkampagne inviterede en af de erfarne jagtryttere, som jeg kender fra Mattssons Rideklub, Martin Zaren, mig med på min første ridetur i Dyrehaven, hvor han fortalte om sin passion for jagtridning og gav mig sine tips til, hvordan man bliver en god jagtrytter. Disse ture havde vi flere af og dette er bare ét eksempel på den varme velkomst og den støtte og hjælp, som jeg har fik – ikke bare fra Martin, men fra hele jagtfeltet. Ønsker man det, kan man henvende sig til Jagtledelsen og få tildelt en mentor, som får ansvaret for at hjælpe en i gang med alt fra selve ridningen til spørgsmål om hest, udstyr, påklædning osv. Og jeg kunne nævne mange flere eksempler. Jagtrytterne er så glade for deres fællesskab og deres oplevelser sammen, at de hellere end gerne deler dem med dem, der viser interesse og vilje til at være med. Rejsen fra kæk ledsager til fuldgyldig debutant på jagtkampagnen har både været en udfordrende og lærerig tid, det har også – og fremfor alt – været en proces, hvor jeg fra første dag er blevet budt velkommen og hvor jeg har knyttet mange nye venskaber.

"Jagtkampagneånden"

Fra ankomsten til Broløkke Herregård gik der ikke mange minutter før man indså, at det at være på jagtkampagne, er noget helt særligt. Medlemmer af Jagtledelsen stod klar til at gelejde ryttere og heste på plads i stalld og hotelværelse, og så snart bagagen og de mange outfits til ugens arrangementer var hængt ind i garderobeskabet, blev man budt velkommen i den til lejligheden opsatte staldbar med en forfriskning efter den lange rejse. Straks kunne man fornemme forventnings glæde i forhold til, hvad ugens jagter ville byde på af udfordringer og smukke naturoplevelser og naturligvis også i forhold til det brag af en gallamiddag, der ventede søndag aften, som markering af, at årets jagtkampagne var i gang. Inden min ankomst til Langeland var "jagtkampagneånden" mest noget, jeg havde hørt de erfarne jagttryttere tale om. Men allerede efter få timer i selskab med jagttrytterne begyndte det at gå op for mig, at den virkelig findes og at den er noget helt særligt.

Jagter, frokoster og jagtbygning

Man sover ikke tiden væk, når man er på jagtkampagne. Morgenen efter gallamiddagen var der afgang mod kampagnens første jagt, som fandt sted i skovene vest for Tranekær Slot. Med smuk udsigt til det fortryllende Tranekær Slot, blev jagten blæst i gang, godt planlagt i mindste detalje af Mette Ahlefeldt-Laurvig og Jagtledelsen. Med sus og dus gennem skov og mark gik det, og undervejs med en herlig "pause" til hest i havet med en kold øl i hånden.

Jagten efterfølges af ugens første jagtfrokost, som kunne tilbringes under åben himmel på Broløkkens solbeskinnede terrasse.

Ugens anden jagt foregik på Hjortholm Gods' marker. Åbne marker er ensbetydende med masser af fart og glade heste. Også denne jagt gav mulighed for at hestene undervejs kunne dyppe hovene i havet og da pausen tilmed bød på nedkølet champagne, var der højt humør hos både heste og ryttere. Den efterfølgende jagtfrokost fandt sted i Sneppehuset på Broløkke og som traditionen byder, var onsdagsfrokosten tidspunktet på ugen, hvor debutanterne (Anette Brøndum, Josephine Burgdorf og undertegnede) skulle afholde deres "debutantshow". Showet blev godt modtaget og efterfølgende var det herligt for os alle tre at kunne drage et lettelsens suk over, at det var veloverstået.

I dagene mellem jagterne, havde vi glæden af at få besøge Tranekær Slot og blive vist rundt af Mette Ahlefeldt-Laurvig og derudover også være med til at bygge ugens tredje og sidste jagt, som nok også var ugens bedste jagt, i min optik.

Det var en majestætisk jagt, der startede med parade på slotspladsen. En stor del af jagten foregik i slotsparken hvor rytterne udover spring og natur også kunne nyde talrige naturkunstværker. Mette Ahlefeldt-Laurvig formåede med imponerende overskud at kombinere sin rolle som "ræv" foran feltet med forklaring og beskrivelse af naturkunstværkerne undervejs. Jeg havde fået æren at ride lige bagved master, Chris Winther, da jeg været med til at bygge jagten dagen før. Det var en stor oplevelse. Jeg have et stor smil på læberne når jeg kunne melde fuldført til den sidste – og alle tre af kampagnes jagter – som fuldført (dvs klaret alle forhindringer).

Til den afsluttende jagtfrokost blev jagtkampagnetrofæet tildelt Lone Friis – yderst velfortjent. Personligt var det en stor glæde for mig at netop Lone modtog denne anerkendelse, da hun om nogen har udvist godt jagtkammeratskab og mentorskab.

Jagtridning skal opleves

Jeg har været medlem i mange forskellige foreninger og sportsklubber. Alle steder vil man gerne være åbne og byde nye medlemmer velkommen og gøre dem til en del af fællesskabet. Jeg kan med hånden på hjertet sige, at jeg aldrig har oplevet en forening eller en klub, der på samme måde som jagttrytterne fra den første dag viser en oprigtig nysgerrighed og åbenhed overfor nytilkomne. Dette gælder også selvom man starter i "voksenalder" (i mit tilfælde som 41-årig). Der er et helt unikt sammenhold blandt jagttryttere og alle er enige om, at det vigtigste er at skabe gode oplevelser, som man deler med hinanden og med sin hest. Humøret og sikkerheden er altid i højsædet, så hvis man er spændt på, hvordan det føles at ride gennem skov og over marker og få sit livs vildeste adrenalinsus, så skal man opleve jagtridning!

Jeg er meget taknemmelig for at have fået chancen for at være debutant på årets jagtkampagne. Tak til familien Ahlefeldt-Laurvig, tak til Sportsrideklubben og Jagtledelsen og tak til mine jagtkammerater for at byde mig og min hest velkommen og give mig en helt fantastisk uge til jagtkampagne på Langeland – jeg glæder mig allerede til næste års kampagne.